Pregaria.cat

Entrada

Dones valentes

Dones valentes aquelles que amb la primera llum del matí, embolicades en els seus mantells, corrien carrer amunt portant els ungüents per embalsamar el cos mort de Jesús.

Entre llàgrimes n'havien parlat de forma decidida. Cap d'elles es fer enrere. Ho tenien més clar que l'aigua. Encara que no era feina de dones, elles volien tenir una darrera cura del cos martiritzat i desfigurat del seu Senyor. El divendres, amb les presses, els homes ho havien fet a corre-cuita. Però ara, gairebé a les fosques era la seva hora. Dones valentes, a qui res podia aturar.

Quin disbarat era el seu intent!. Soles per Jerusalem a primera hora, anant cap a un sepulcre i contaminant-se d'un cadàver. Un sepulcre ben vigilat per la guàrdia romana. Tapat amb una gran pedra segellada. Estaven boges? No, de cap manera, dones valentes aquelles, que estimaven.

Fixa't com corren. Com apressen entre els seus braços les gerres amb els ungüents. Quina força! Quina decisió! Quina audàcia! Dones valentes perquè estimen. I quan estimen es fan atrevides, dures, de ferro, mentre els seus companys romanen amagats i plens de por. No hi ha valentia més gran que la d'estimar.

Potser que avui en comptes de lamentar-nos tant aprenem a córrer ja de bon matí, contra pronòstic i pors, amb els ungüents del nostre cor, cap aquells que humanament considerem morts i enterrats. També la pedra estarà moguda, i Déu ens desconcertarà de nou amb la Llum del diumenge, del nou diumenge de Pasqua.

Si mirem atentament, no és veritat que avui també hi ha unes dones (i alguns homes, es clar) que estan corrent carrer amunt amb aquella fe que mou muntanyes? De bon matí, contra tota esperança..... vols venir amb nosaltres, ens estan dient ?

Jesús Renau sj.